

VIAȚĂ ÎNTRE COPERTI

STOMFF ANDREI AUREL

VIAȚĂ ÎNTRE COPERTI

Lăsați-mă să ard în poezie
Această viață, singura ce-o am.
Din versuri simt izvor de apă vie
Și din prozodie n-aș ceda un dram

Decât acelor ce doresc să vadă
Ascunsul vorbelor și ritmul lor.
Sunt prea bătrân să mă mai iau la sfadă
Cu limbi de lemn și cor asurzitor!

O nestemată prinsă-ntr-o conjuncție
Ori un adverb lucind amețitor
Înlătură din viață orice funcție
Iar poezia, singurul odor

Ce merită să fie pus deoparte
Între coperti ce nu rămân încisate,
Comoară ca și orice altă carte
În care lumile sunt transformate-n vise

Precum și visele sunt transformate-n lumi
În care doar Ilene Cosâncene
Și Feții Frumoși trecând peste genuni
Dau nemuriri noi și noi dileme.

Sunt prea bătrân, dileme am prea multe!
Rostesc trohei, cer vântului s-asculte!

Sunt prea bătrân și nu mai simt insulte.